

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 01605-13/2014-ERU

V Jihlavě dne 20. října 2014

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti AMIS – Tepelná technika, spol. s r. o., se sídlem Dlouhá 52, 747 17 Darkovice, IČ: 496 11 071, (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 01605-7/2014-ERU ze dne 29. července 2014 (sp. zn. KO-01605/2014-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), podle § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 15 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání dvou správních deliktů podle § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, kterých se účastník řízení dopustil jako držitel licence na výrobu tepelné energie v rámci cenové lokality „Hlučín – Mírové náměstí 11“ tím, že v rozporu s § 78 odst. 1 energetického zákona pravidelně neověřoval správnost měření vlastních měřicích zařízení, když měřil dodávku tepelné energie neověřenými měřicími zařízeními, a dále neúčtoval dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teplotnosné látky, jsem jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti AMIS – Tepelná technika, spol. s r. o., se sídlem Dlouhá 52, 747 17 Darkovice, IČ: 496 11 071, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 01605-7/2014-ERU (sp. zn. KO-01605/2014-ERU) ze dne 29. července 2014 jako opožděný zamítám.

Odůvodnění:

I. Řízení před Energetickým regulačním úřadem

Dne 30. října 2013 zahájil Energetický regulační úřad podle § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, kontrolu ve věci dodržování povinností stanovených účastníkovi řízení v § 78 odst. 1 energetického zákona. Na základě výsledků kontroly byl dne 5. prosince 2013 vyhotoven Protokol č. K027613, který se ve věci výše uvedených správních deliktů stal v souladu s § 150 odst. 2 správního řádu podkladem pro vydání příkazu č. j. 01605-3/2014-ERU ze dne 20. března 2014, kterým byla

účastníkovi řízení uložena spolu s povinností uhradit náklady řízení také pokuta ve výši 15 000 Kč. Proti tomuto příkazu podal účastník řízení v zákonné lhůtě dne 2. dubna 2014 odpor, příkaz tím byl zrušen a pokračovalo správní řízení. Dne 28. dubna 2014 zaslal správní orgán účastníkovi řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu. K podkladům rozhodnutí se účastník písemně vyjádřil dne 7. května 2014. Toto jeho vyjádření však nic nezměnilo na skutečnostech zjištěných již v předcházejícím příkazním řízení.

II. Napadené rozhodnutí

Podle rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 29. července 2014, č. j. 01605-7/2014-ERU (sp. zn. KO-01605/2014-ERU), se účastník řízení dopustil spáchání dvou správních deliktů podle § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona tím, že v rozporu s § 78 odst. 1 energetického zákona pravidelně neověřoval správnost měření vlastních měřicích zařízení, když měřil dodávku tepelné energie neověřenými měřicími zařízeními, a to měřicím zařízením „1. měřidlo spotřeby tepla na výrobu TUV“, jehož platnost ověření skončila 31. prosince 2010, a měřicími zařízeními „2. měřidlo spotřeby tepla nebytové prostory“ a „3. měřidlo spotřeby tepla bytové prostory“, jejichž platnost ověření skončila 31. prosince 2011, a dále neúčtoval dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teplonosné látky (naměřené množství tepelné energie v GJ), když pro odběrné místo, kde je osazeno „1. měřidlo spotřeby tepla na výrobu TUV“, účtoval spotřebu tepelné energie za rok 2012 v m³, což představuje pouze množství vody, jaké bylo odběrateli spotřebováno. Za spáchání těchto správních deliktů uložil Energetický regulační úřad účastníkovi řízení podle § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona pokutu ve výši 15 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. V odůvodnění rozhodnutí Energetický regulační úřad uvedl, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu tepelné energie v rámci cenové lokality „Hlučín – Mírové náměstí 11“, postupoval v rozporu s § 78 odst. 1 energetického zákona, které držitel licence na výrobu tepelné energie mj. stanovuje povinnost dodávku tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat podle skutečných parametrů teplonosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem. Při stanovení pokuty se Energetický regulační úřad zabýval otázkou závažnosti správních deliktů, způsobem jejich spáchání, jejich následky a okolnostmi, za kterých byly spáchány. Toto rozhodnutí bylo účastníkovi doručeno do datové schránky dne 30. července 2014.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 29. července 2014, č. j. 01605-7/2014-ERU podal účastník řízení dne 18. srpna 2014 rozklad, ve kterém zejména namítá, že pravidelně neověřoval správnost měření vlastních měřicích zařízení v určitých intervalech, neboť nechtěl zbytečně finančně zatěžovat odběratele tepelné energie. V této souvislosti se totiž domnívá, že se od povinností uložených mu energetickým zákonem může odchýlit na základě soukromoprávní dohody s odběrateli. K chybnému účtování dodávek tepelné energie uvedl, že všechny požadované náležitosti obsahovala příloha vystavené faktury. Účastník řízení závěrem žádá o zohlednění výše pokuty a její zmírnění vzhledem ke svému obratu a ekonomické situaci.

IV. Řízení o rozkladu

Ve věci podaného rozkladu je třeba vycházet z ustanovení § 152 odst. 4 správního řádu, které zakotvuje pravidlo subsidiární platnosti ustanovení o odvolacím řízení vůči ustanovením o rozkladu. Při respektování uvedeného pak dle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta pro podání rozkladu 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

Napadené rozhodnutí bylo účastníkovi řízení doručeno do jeho datové schránky dne 30. července 2014. Účastník řízení byl řádně poučen o tom, že proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení. Dne 31. července 2014 začala běžet lhůta pro podání rozkladu, která skončila dne 14. srpna 2014. Lhůta pro podání rozkladu by byla zachována, kdyby bylo poslední den lhůty učiněno podání u Energetického regulačního úřadu nebo byla v tento den držiteli poštovní licence podána poštovní zásilka adresovaná Energetickému regulačnímu úřadu, či zaslána do datové schránky Energetického regulačního úřadu. Podle doručky datové zprávy založené ve správním spise bylo ovšem výše uvedené podání do datové schránky Energetického regulačního úřadu dodáno dne 18. srpna 2014, tedy čtyři dny po uplynutí lhůty pro podání rozkladu. Účastník řízení neuplatnil své právo podat rozklad v zákonné lhůtě, takže marným uplynutím stanovené patnáctidenní lhůty došlo k zániku tohoto práva. Podaný rozklad je tedy posuzován jako opožděný, a je nezbytné o něm rozhodnout postupem podle § 92 odst. 1 správního řádu, tedy ho zamítnout.

Orgán rozhodující o rozkladu v případě, že jej zamítá podle § 92 odst. 1 správního řádu, napadené rozhodnutí dále meritorně neposuzuje postupem podle § 89 odst. 2 správního řádu, ale zamítá jej z formálních důvodů. Z tohoto důvodu jsou v rozhodnutí o rozkladu uvedeny pouze důvody nepřijatelnosti tohoto rozkladu, aniž by došlo k vypořádání námitek v něm uvedených. V rámci posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí pro účely jeho přezkumu konstatují, že právní předpisy jednoznačně stanoví povinnost ověřování měřidel v určitých intervalech, přičemž se jedná o povinnost veřejnoprávní, nikoliv soukromoprávní, jak dovozuje účastník řízení nesprávně v rozkladu. Jinak řečeno, účastníci smluvního vztahu dodávky tepelné energie nemohou vyloučit aplikaci kogentní normy veřejnoprávní povahy, neboť i kdyby odběratel akceptoval měření dodávky neověřeným měřidlem, nezbavilo by to dodavatele plnění povinnosti podle § 78 odst. 1 energetického zákona, který dále odkazuje na zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů. Zároveň však má výše uvedená skutečnost dopad do soukromoprávních vztahů, a to potenciálně k újmě odběratelů, jelikož bude existovat pochybnost o správnosti měření spotřeby v případě měřidla, které nebylo ověřeno v souladu se zvláštním právním předpisem.

V. Závěr

Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastaly skutečnosti odůvodňující zamítnutí rozkladu pro opožděnost podle § 92 odst. 1 správního řádu, jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Podle § 92 odst. 1 věta druhá správního řádu odvolací správní orgán, jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. V uvedeném případě jsem však neshledala důvody pro přezkoumání napadeného

rozhodnutí v přezkumném řízení, neboť účastník řízení se zjevně správních deliktů dopustil a výše uložené pokuty, i s přihlédnutím k osobě účastníka řízení, odpovídá míře závažnosti těchto správních deliktů. Současně jsem neshledala ani jiné předpoklady pro obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

-Otisk úředního razítka-

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

AMIS – Tepelná technika, spol. s r. o.